

## Třídní časopis 7.B



Hopity blopity bác! je jistě netradiční název pro časopis. Zajímavé však je, jak vznikl. Náš tým redaktorů přemýšlel nad jménem několik dní. Nemohli jsme se shodnout, protože někteří žáci navrhovali hlouposti jako např. „ahoj Honzo“ nebo již zmiňované „Hopity blopity bác!“ Nakonec se ale z toho největšího nesmyslu stalo naše nejoblíbenější zvolání, a tak jsme si vybrali jedinečný a nezaměnitelný název „Hopity blopity bác!“

Zpracovali:

Barbora Zárubová, Klára Kaločová,  
Jan Karel, Jakub Kosma, Lukáš Puchýř

Autoři příspěvků:

Kateřina Krajíčková, Hana Maindová, Radka Nachtmannová,  
Tadeáš Malík, Jan Figiel, David Venglář, Tereza Ďurišová,  
Veronika Niemiecová, Amálie Ščerbová, Karel Neuwirth,  
Bára Pastrňáková, Ondřej Strnadel, Radomír Vlček,  
Sebastian Berousek, Emma Kolková, Barbora Zárubová,  
Jan Karel, Jakub Kosma, Lukáš Puchýř, Sebastian Ryška,  
Jan Hradečný, Melichar Cigán, Klárka Kaločová,  
Vojta Dobeš, Tomáš Mostýn, Jakub Keňo

# Jak ten čas běží

## 1. třída



Počátek září roku 2014 byl pro nás velice významný, byly to totiž naše první školní dny. Naší úplně první třídní učitelkou byla paní Anna Měrková, kterou jsme si všichni zamilovali a dodnes na ni vzpomínáme s úsměvem.

Ačkoli je to už několik let zpět, vzpomínám si, že jsem se do školy těšila a určitě jsem nebyla sama. Ukázalo se, že naše třída je plná skvělých dětí a brzy mezi námi začala vznikat první přátelství a spousta z nich nám vydržela až dodnes.

I přesto, že jsme se v první třídě příliš neučili, přinesl nám tento rok všem velké změny do života, řád a spoustu povinností, a proto jsme se všichni těšili na naše první velké letní prázdniny.

## 2. třída



Nástup do druhé třídy byl úplně jiný, všichni už jsme věděli, co nás čeká, a tak se po prázdninách nikdo zpět k povinnostem příliš nehrnul, ale troufám si říct, že se všichni těšili na své kamarády z první třídy.

Tento rok se k našemu studiu přidala také spolužačka Bára, která kvůli změně bydliště musela změnit také školu, do našeho kolektivu však skvěle zapadla.

Významnou událostí druhé třídy byl také ozdravný pobyt, na který jsme se sice těšili, ale zároveň měli obavy z toho, že budeme čtrnáct dní bez rodičů. Ale nakonec jsme si z pobytu odvezli spoustu zážitků a nových zkušeností. Avšak nemůžeme popřít, že i přes spoustu skvělých zážitků ze školních lavic, výletů a akcí, jsme se opravdu velmi těšili na letní prázdniny a odpočinek bez učení.

### 3. třída



Náš třetí ročník základní školy určitě neprobíhal obvyklým způsobem. V jeho průběhu totiž dlouhodobě onemocněla naše paní učitelka. Zpočátku se vše řešilo častým střídáním suplujících učitelů, toto provizorní řešení ale nemohlo fungovat věčně. A tak vedení školy nakonec rozhodlo, že žáci naší třídy budou dočasně rozděleni mezi dvě jiné ročníkové třídy. Tento krok se nikomu z nás nelíbil, ale neměli jsme na výběr. Byli jsme tedy nuceni rozdělit se do dvou skupin a přizpůsobit se vyučování našich vrstevníků.

Bylo pro nás obtížné začlenit se do kolektivu a přizpůsobit výuce v jiných třídách. Ale jak se říká: „Všechno zlé je pro něco dobré.“

A v našem případě tomu nebylo jinak. Naše třídní učitelka se nakonec uzdravila a spousta z nás si našla nové přátele i v jiných třídách.

## 4. třída



A je to tady zase. Další školní rok před námi, tentokrát však v rolích čtvrtáků. S přibývajícími roky ve školních lavicích přibývalo také učivo. A následkem toho bylo, že týden po skončení prázdnin se většina z nás nemohla dočkat těch dalších. Po nějaké době jsme si však navykli na školní režim a čas strávený se svými spolužáky si začali opět užívat.

Nemilým překvapením tohoto roku byla zpráva, že šlo o poslední rok, ve kterém nás vyučovala paní učitelka Anna Měrková. A vzhledem k tomu, že jsme byli její úplně poslední třídou, tak jsme se spolu s našimi rodiči rozhodli, že jí poděkujeme za krásné čtyři roky, kterými nás provedla. A taky se tak stalo.

Jednoho dne se do školy dostavili rodiče, kteří se mohli uvolnit z práce, a přinesli naší paní učitelce padesát rudých růží. Na rozloučenou jsme jí zazpívali její oblíbenou píseň Zlaté střevíčky. Čtvrtý ročník jsme tedy zakončili rozlučkou, ale nesmutnili jsme, protože nás opět očarovalo neodolatelné kouzlo letních prázdnin.

## 5. třída



Bylo nám jasné, že tento rok si musíme pořádně užít, jelikož příští rok budeme už na druhém stupni. Pátou třídu jsme začali s novou paní učitelkou. Naše nová paní učitelka Mgr. Jana Kodrlová byla moc hodná a milá. Velkou událostí školního roku byl ozdravný pobyt. Jeli jsme do Vrbna pod Pradědem. Školní rok jsme ukončili rozloučením s dvěma spolužáky. Byl to krásný jeden rok s paní učitelkou Kodrlovou, na konci roku nás pozvala k sobě na zahradu.

## 6. třída

A je to tady, další čtyři roky a celý druhý stupeň před námi. Nové předměty, noví učitelé. Také šestá třída znamenala spoustu nových kamarádů, díky sloučení tříd přibyli noví spolužáci. Paní učitelka Liana Svobodová, která nás učí český jazyk, se nás snaží zapojit do spousty soutěží, účastnili jsme se například Dětského činu roku, recitační soutěže a Dne laskavosti. Kdo by ale na začátku roku čekal světovou pandemii koronaviru? V březnu nám začala nová a pro nás dosud neznámá on-line výuka. Od té doby jsme se do konce školního roku viděli pouze jeden den, a to v červnu při vysvědčení.

## 7. třída

Tento rok začal s novými spolužáky z fotbalové akademie, jsou moc fajn, do kolektivu zapadli, jako by s námi byli už od první třídy. Stále se zapojujeme do mnoha soutěží, například Almanachu žákovské poezie nebo fotosoutěže. V těchto soutěžích se naše třída velmi dobře umístila, často patříme mezi vítěze. Myslím si, že máme moc fajn třídu a kolektiv, bohužel se moc často nevidáme, protože koronavirová krize stále neskončila.

Hana Maindová Kateřina Krajíčková

## Rozhovor s třídní učitelkou



Paní učitelku Fajkusovou máme moc rádi, je naší třídní učitelkou už dva roky, proto jsme se rozhodli, že s ní uděláme krátký rozhovor.

- **Proč jste si vybrala předmět přírodopis?**

Již od mala jsem věděla, že jsem přírodovědně založená. Měla jsem ráda květiny, přírodu, zahradu, kde jsem pěstovala vše možné a samozřejmě i zvířata. Původně jsem, ale učitelkou přírodopisu být nechtěla. Mým snem bylo stát se dětskou lékařkou. Bohužel na doktořinu jsem se nedostala, proto jsem se rozhodla se přihlásit na biologii. Dnes jsem ráda, že mohu svou biologickou vášeň předávat dětem, jako jste Vy 😊.

- **Měla jste od mala ráda přírodopis?**

Už od základní školy jsem měla přírodopis nejraději. Ještě dnes si pamatuji svou paní učitelku přírodopisu, jak nás učila popis ptačího vejce nebo ukazovala kosti na Bohumilovi (školní kostra) :D. Rozhodně byla přísnější učitelka, než jsem já :D.

- **Máte ráda třídu 7. B?**

Samozřejmě 😊 Je to sice nejpočetnější třída na škole, což je někdy náročné, ale zároveň je to třída, která je šikovná, pilná, poslušná, kamarádká, pomáhající a tolerantní. Nesmím také opomenout, že je hodná i ke své třídní učitelce 😊 ALE neusnout na vavřínech!!!

- **Kolik máte doma zvířat?**

Když jsem byla malá, měla jsem doma doslova zvěřinec. Chovala jsem morčata, křečky, činčilu, králíka, kočku a pejska Beníka. Momentálně mám doma čtyři morčecí samečky se jmény Chiro, Lichi, Popcorn a Darwin. V brzké době plánuji rozšířit svou morčecí smečku o dalšího člena – dlouhosrstou kolii.

- **Kolik tříd jste doposud učila?**

Od doby, co jsem nastoupila jako učitel do naší školy (před třemi lety), jsem učila všechny ročníky na druhém stupni. Kdybych měla říct, kolikrát jsem byla třídní, tak pouze jednou. Momentálně jsem třídní učitelka super třídy 7. B.

- **Jakou značku auta máte ráda?**

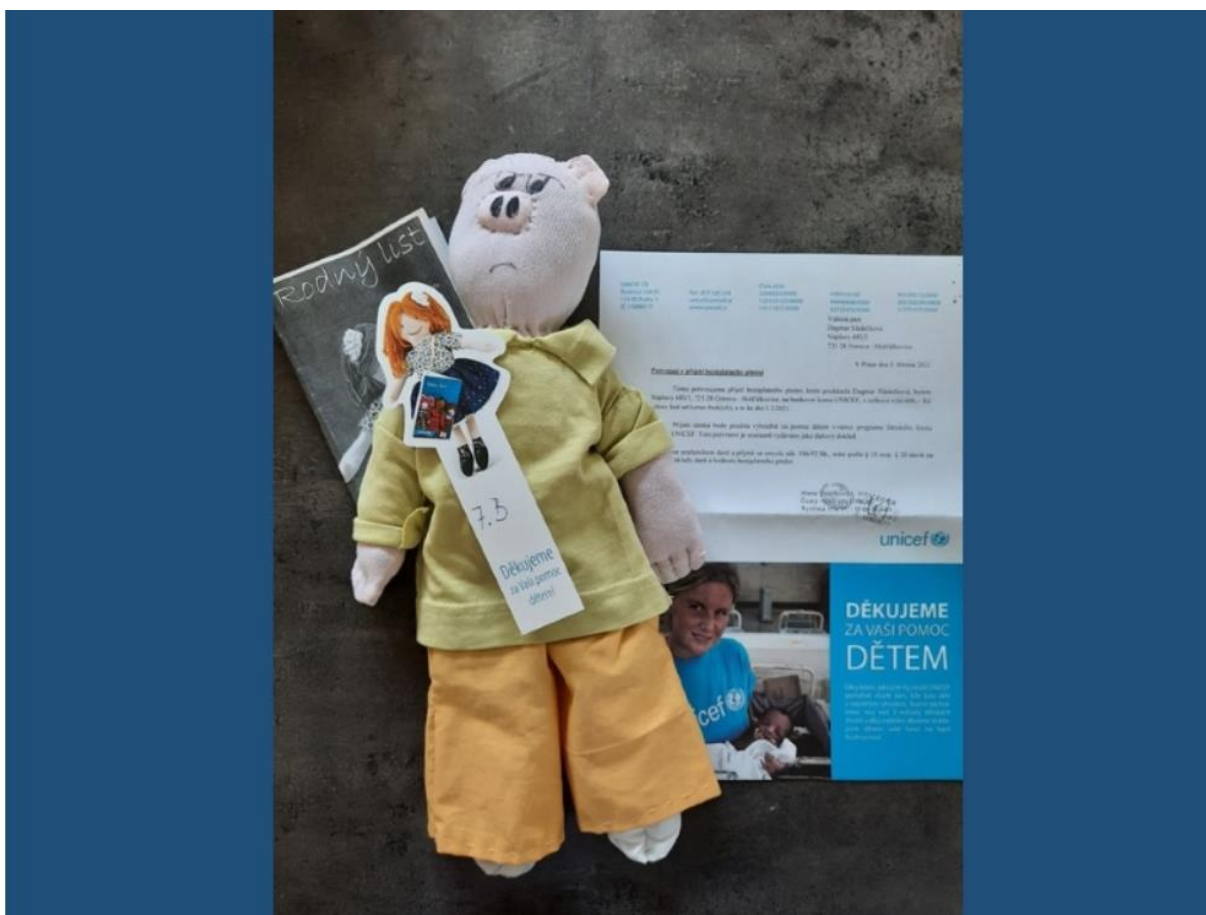
Tak touhle otázkou jste mě doslova zaskočili 😊. Nejsem totiž žádný expert na auta. Bohužel zatím nemám ani řidičský průkaz, dokážu pouze řídit kolo. Možná v budoucnu..... Porsche, Chevrolet, Alfa Romeo, Lamborgini, Ferrari..... ? 😊 😊 😊

Děkujeme za rozhovor!

žáci 7. B

## Panenka UNICEF

V zeměpisce jsme se učili s paní učitelkou Sládečkovou o Africe a paní učitelka nám navrhla myšlenku, že bychom mohli přispět organizaci UNICEF. Ukázala nám, jak a čím bychom mohli přispět a vysvětlila nám, proč bychom to mohli udělat. Většina naší třídy souhlasila. Děti v Africe žijí v chudém prostředí, chytají nemoci a mnohdy nemají ani co pít nebo jíst. Peněžním darem, anebo koupí některé z panenek na webových stránkách nadace se přispěje na jedno dítě, které potřebuje pomoci. Zaplatí se mu šest hlavních očkování proti smrtelným nemocem - spalničky, záškrť, černý kašel, tetanus, tuberkulóza, dětská obrna. Jedna panenka stojí 600,- Kč, a tak se naše třída se spojila. Ti co chtěli přispět, přispěli desetikorunou, zbytek doplatila paní učitelka Sládečková.



Látkové panenky vyrábějí dobrovolníci z celé republiky. Často jsou to děti a netrpělivě očekávají zprávu, že zrovna jejich panenka splnila poselství, které jí s láskou předali.

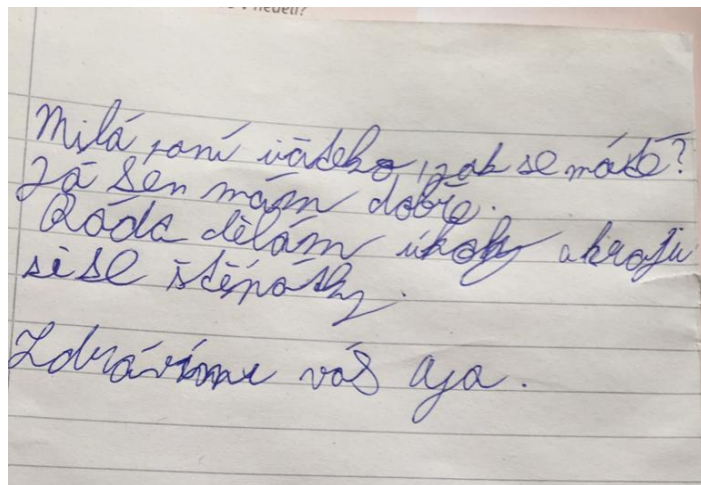
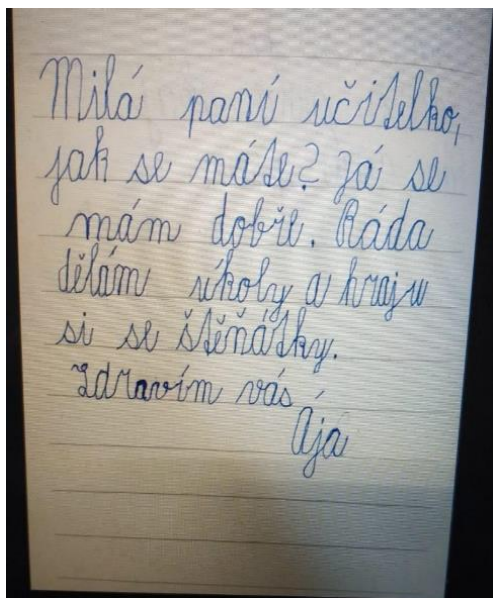


## Učitelé a naše škrabopisy

Práce učitele je náročná nejen kvůli dětem, které je nutno pro učení motivovat, ale také v čtení psaného textu školákem. Každý máme jiný rukopis a každé písmeno může, i když by nemělo, vypadat jinak. Ještě v první a druhé třídě vypadají sešity všech žáků stejně nebo podobně, ale tím, jak se vyvíjíme, vyvíjí se i rukopis. Taky si zkusíme, jak co se dá co nejrychleji napsat, tak aby to alespoň trochu vypadalo jako to, co má. Zkusme se na chvíli zamyslet, jak těžké a náročné to je pro učitele, když pak musí pročitat naše práce. Jak opravovat testy a domýšlet si, co je to za písmeno, malé „b“ nebo velké „B“, měkké „i“ nebo tvrdé „y“, nejlépe obojetné „iy“. Je pak na učiteli, jak s takovou prací naloží, zda ji uzná, či nikoli a jestli nás sníženou známkou donutí změnit náš krasopis. Nemůžeme se pořád spoléhat na „učitele luštitele.“ Říkám si, že by učitelé měli studovat také grafologii. Dokonce jsem zjistila, že existuje pro tyto případy kurz grafologie, který obvykle stojí 2500,- korun včetně materiálů.

Učitelé jsou k nám vstřícní, zkusme to i my k nim. Zkusme psát čitelně. Ulehčíme tím nejen práci učitelům, ale i nám.

### Ukázka psaného textu žákyně 1. stupně a žáka 7. B.



## Životopis



Jmenuji se Tadeáš Malík a narodil jsem se 13. dubna 2008 v Ostravě. Mám dvanáct let a bydlím v Záblatí. Záblatí je mezi Rychvaldem a Bohumínem. Mí rodiče se jmenují Klára a David. Příjmení mám po otci Davidovi. Rodiče už spolu ale nežijí. Mám nevlastního otce a sestru Karolínu, které je šestnáct měsíců.

Byl jsem živé dítě, máma říká, že jsem byl jak utržený ze řetězu. Dokázal jsem ji pěkně pozlobit, ale také jsem měl světlé chvíle a byl jsem hotový andílek.

V roce 2011 jsem nastoupil do MŠ Kamenec, kde jsem potkal plno kamarádů, se kterými chodím do třídy i teď na základní školu. Sebastiana je mým nejlepším kamarádem po celou dobu. Ze školky si toho moc nepamatuji, vím jen, že jsme si tam pořád hráli a měli jsme moc hodné paní učitelky. Jmenovaly se Katka a Hanka. Třída, do které jsem chodil, se jmenovala Koťátka.

V roce 2014 jsem nastoupil na Základní školu Bohumínskou do třídy 1. B. Naše paní učitelka se jmenovala Anna Měrková. Byla hodná a spravedlivá. Rád jsem také navštěvoval školní družinu, kde jsme odpoledne chodili ven, hráli hry, sportovali na zahradě a procházeli se v parku. Od první do čtvrté třídy jsem v rámci školní družiny navštěvoval spoustu kroužků jako například házenou a atletiku.

Mimo školu, jsem se pak věnoval judu, které jsem navštěvoval 3 roky. Později jsem začal hrát florbal.

Nyní jsem žákem 7. B. Nejvíce mě baví dějepis, angličtina a český jazyk. Naše paní učitelka třídní se jmenuje Soňa Fajkusová, vyučuje nás přírodopis.

Ve volném čase hraji šachy, chodím na procházky se psem, baví mě také počítačové hry a věnuji se programování. Do kurzu programování, které vede firma IT Step, chodím už rok. Naučil jsem se HTML, také 3 D modelování v Tinkercadu, programování v Constructu 2.

V budoucnu bych chtěl chodit na SŠ Kratochvílovu, kde bych chtěl studovat obor programování. Po úspěšném složení maturitní zkoušky chci pokračovat ve studiu na Vysoké škole báňské, nebo podobně zaměřené škole.

Rád bych pracoval ve firmě, která se věnuje programování nebo bych byl živnostník a měl svou vlastní firmu.

Tadeáš Malík

## PRACOVNÍ POSTUP PIZZY QUATRO FORMAGGI

S kamarády se často bavíme o jídle, co nám chutná, co vůbec. Udělal jsem si v naší třídě anketu o nejoblíbenější jídlo. Dlouho to bylo nerozhodně mezi svíčkovou a pizzou, která byla nakonec vybrána jako nejoblíbenější. Mým úkolem bylo napsat popis pracovního postupu a jídlo vyfotit. Mamka je taky ráda, že zvítězila pizza a že nemusí vařit tu svíčkovou.

### Pizza quatro formaggi

Plech si vyložíme pečícím papírem.  
Poté si na pečící papír rozprostřeme již hotové a rozválené těsto na pizzu, které se dá zakoupit v obchodě a můžeme pokračovat.

Do malé skleničky dáme kečup, přidáme oregano a dva stroužky česneku, stroužků si tam můžete dát více i méně, ale my dáváme dva pro vyváženou chuť. Poté vše ve skleničce zamícháme a rozmažeme štětcem na vaření po celém našem těstě.

Dále si připravíme si sýry, jako jsou například eidam, niva, hermelín. Všechny tyto sýry si nastrouháme a postupně po jednom druhu rozprostíráme po pizze.

Následující krok je velmi důležitý. Rozehřejeme si troubu na 220°C a pečeme přibližně dvacet minut.

Když máme pizzu hotovou, nakrájíme na menší díly a můžeme jíst.

Dobrou chuť!



Sebastian Ryška

Co to z toho kluka bude?

Jan Figiel, Jan Karel, David Venglář

Vyzkoušeli jsme si, jak se tvoří komiks. Tedy příběh, kdy je děj vyprávěn jak pomocí textu, tak pomocí doprovodných kreseb, poskládaných do navazujících panelů. Každý z nás si to alespoň jednou zkusil na papír a bavilo nás to. Na počítači to bylo o dost těžší. Doufáme, že vás komiks v této době pobaví.



## ROZHOVOR S ONDŘEJEM VESELÝM

Ondřeje Veselého znám odjakživa. Je to můj strýc, divadelní a filmový herec, který strávil dětství a školní léta v Ostravě. V současnosti je členem divadla Pod Palmovkou v Praze a je známý i z televizních obrazovek. Možná si ho budete pamatovat z úspěšného seriálu „Vyprávěj“. Momentálně natáčí celovečerní film „Láska na špičkách“ a sledovat ho můžete v novém seriálu z lékařského prostředí „Anatomie života.“ Zeptala jsem se ho, na jeho školní léta a jak zvládá období koronaviru.

- **„Jak se Ti dařilo ve škole, když jsi byl v mém věku?“**  
„Když jsem byl v Tvém věku, tak se mi moc nedařilo...Byl jsem takový průměrný žák, pomáhala mi sestra a trochu jsem někdy i opisoval. Byl jsem spíš trojkař.“
- **„Měl jsi ve škole nějaký oblíbený předmět?“**  
„Můj nejoblíbenější předmět byl tělocvik a potom hudební výchova, protože tam se nic moc nedělalo 😊. Trochu češtinu, protože jsem chodil na soutěže, měl jsem takovou šikovnou paní učitelku, která mě na soutěže připravovala. Tak jsem jezdil po republice na recitační soutěže, které jsem docela vyhrával. Nikdy mi moc nešlo psaní, z diktátů jsem měl pětky, ale vždycky jsem to zachraňoval literaturou a básničkami, abych vůbec prolezl.“
- **„Kdy ses začal zajímat o herectví?“**  
„Už od dětství. My jsme byli taková divadelní rodina. Táta nás bral pořád do divadla, protože byl operní zpěvák a později režisér, takže jsme tam trávili hodně času v zákulisí, rekvizitárně a tak... Proto mě divadlo vždycky bavilo. Dokonce jsme jako děti chodili do divadelního kroužku. Navíc mi nešla matika a pak jsem se dozvěděl, že na konzervatoři není matematika. Volba byla jasná, půjdu na konzervatoř, na herectví.“
- **„Jakou knihu jsi naposledy četl?“**  
„Kvak a Žbluňk jsou kamarádi „... 😊. Nejsem velký čtenář a na čtení nemám moc času, přiznávám. Protože se teď učím novou roli, momentálně čtu Shakespeara- Zkrocení zlé ženy“
- **„Byl někdo v tvém životě, kdo tě inspiroval nebo inspiruje?“**  
„Těch lidí je strašně hodně... Asi táta mě vždycky inspiroval, protože pracoval v divadle a později jsme byli i spolu v divadle jako kolegové a on tomu šéfoval. Já jsem se chodíval dívat na jeho inscenace, které režíroval... Tak ten mě asi určitě ovlivnil v práci. Takže asi táta, tvůj děda mě nejvíc inspiroval a jinak jsou to samozřejmě i jiní kolegové“

- **„Díváš se sám na sebe v televizi?“**  
„Nooo.... s tím mám problém, protože když se vidím, tak si připadnu strašně hloupě. Ale teď, když jsem začal víc točit, je to nutnost. Já se vážně nerad na sebe dívám, ale někdy je to potřeba, abys věděl, jak před tou kamerou vypadáš a co děláš špatně. Ve filmu, pokud je čas, tak ti to ukážou přímo na place, ale většinou to vidím až v televizi. Dívám se na sebe v televizi hlavně, když si myslím, že jsem něco udělal špatně a že by to šlo příště udělat líp.“
- **„Jakým způsobem se učíš scénář?“**  
„To je různý, když se učím scénář na představení do divadla, tak je to dlouhodobá záležitost. Protože se zkouší, hodně se člověk připravuje doma a musí se to naučit tak, aby to nezapomněl. U filmování trénuji krátkodobou paměť-to se scénář potřebuješ co nejrychleji naučit těsně před natáčením, protože toho textu je hodně a po natáčení to můžeš všechno zapomenout.“
- **„Jelikož natáčíš seriál během korona krize, máte nějaká omezení?“**  
„Není tam omezený počet lidí, to prostě nejde. U natáčení je strašně moc lidí ve štábu. Chodíme každý týden na testy. Všichni, kromě herců, musí mít respirátory a roušky celou dobu natáčení.“
- **„Jak ses vyrovnal s omezeními a zavřenými divadly?“**  
„Zavření divadel mě mrzí. Pořád trénujeme, zkoušíme, i když víme, že hrát nemůžeme a nevíme, kdy to bude možné. Je to nepříjemný, protože vždycky potřebuješ zpětnou vazbu od diváků, kterou teď nemáme. Já mám štěstí, že teď točím. Takže mě to v práci kromě zavření divadel moc neovlivnilo.“

„Děkuji za rozhovor!“

„Nemáš zač, a pozdravuj spolužáky!“



Barbora Zárubová

## Tohle krásné místo

Byl krásný slunečný den a já jsem si psala s kamarádem Adamem. Zeptal se mě, jestli bych si nechtěla udělat výlet na hory, že má pro mě překvapení. Musela jsem se zeptat rodičů, ti mi to povolili, tak jsem začala balit vše potřebné. Po hodině jsem vyrazila na nádraží a počkala jsem si na vlak, který jel do Frýdlantu nad Ostravicí. Tam jsem přestoupila na autobus, který mě dovezl do Starých Hamrů na zastávku Velký potok. Kamarád Adam už na mě čekal. Pozdravili jsme se a vyrazili cestou na Gruň. Gruň je docela dobré místo. Něco jsem si o něm přečetla. Název **Gruň** pochází ze stejnojmenného valašského a lašského slova označujícího horský hřeben odlesněný pro potřeby salašnictví a přeměněný na rozsáhlé pastviny, tzv. *valašské louky*. A po těch loukách mi dělal průvodce kamarád. Byla to hezká procházka, protože všude, kam jsem se podívala, mě obklopovala krásná letní krajina, velké jehličnaté i listnaté stromy. Obloha byla modrá s pár bílými obláčky. Šli jsme po mnoha loukách, hliněnými cestičkami i lesem. A to překvapení? Sluníčko, když vychází a zapadá, tak krásně čaruje. Obloha pomalu začíná měnit barvu. Vše má pak úplně jinou atmosféru. Je to nádhera. Zvlášť když stojíte na rozkvetlé louce.



Tereza Ďurišová

## Kuchyň a naše jídlo



Právě teď vcházím do naší nové voňavé kuchyně, kde se vytváří všechna skvělá jídla. Máme novou kuchyň a v ní nové spotřebiče, to pak jde vaření skoro samo. To znamená, že maminka má více času na zábavu. Nejčastěji maminka vaří v horkovzdušné troubě. Z horkovzdušné trouby je cítit, jak se jídlo krásně

připravuje a vůně je cítit po celém bytě. To mám velmi rád. Co mám ještě více rád, tak to je moment, když venku padají vločky, všude je bílo nebo když kapky bubnují na okna a maminka zrovna dělá čaj, který voní po skořici. Tato vůně se mi moc líbí. Na stole máme vždy květinu, momentálně tam je orchidej, kterou maminka dostala od mé sestry. Tato orchidej je fialové až bílé barvy.

Naše kuchyň je můj nejoblíbenější prostor v naší domácnosti, protože právě z něj jdou ty úžasné vůně.





## Učitelka herečkou

Vše to začalo jednu deštivou neděli odpoledne u televize, když studentka sedmého ročníku základní školy jménem Justýna hledala pořad, na který by se mohla podívat. Přepínala z jednoho programu na druhý, ale nehráli tam nic zajímavého, byly zde jen samé komedie, seriály, jeden dokument o starých autech, jednoduše nic, co by Justýnu nějak zaujalo. Nakonec se rozhodla, že se podívá na jakousi detektivku, i když ani to ji moc nezajímalo a myšlenkami byla někde jinde.

Přemýšlela o tom, co napíše do svého referátu o Karlu IV., který má už zítra odevzdat, ale ještě s ním ani nezačala. Když vtom ji něco padlo do oka. Jako vedlejší postava v té detektivce, na kterou se koukala, hrála paní, která se neuvěřitelně podobala její učitelce dějepisu. Najednou se Justýně začala honit hlavou obrovská kupa myšlenek. Mohla tam opravdu hrát ona? A kdyby ano, proč by nám o tom nikdy neřekla? A jelikož byla hrozně zvědavá, rozhodla se, že tomu přijde na kloub.

Film už se blížil ke konci a Justýnka se snad poprvé v životě nemohla dočkat, až přijdou na řadu titulky. Když však u pozorování textu zjistila, že ten film není český a že ta paní, která hraje ve filmu není její učitelka, ale nějaká Millie Waltersová, zůstala lehce překvapena. To ji však odradilo jen na chvíli a zanedlouho měla vymyšlenou teorii, která podle ní dávala smysl. Podle ní si její dějepisárka nechala udělat v titulcích falešné krycí jméno, aby ji nikdo nepoznal, protože se za to, že bývala herečkou, stydí.

Den už se pomalu schyloval ke konci a Justýnu napadaly čím dál tím víc nepravděpodobné myšlenky. Nemohla se dočkat, až zítra bude mít hodinu a dozví se, jak to doopravdy bylo.

Ráno se Justýna konečně dostala do školy a netrpělivě seděla v lavici. Čekala, až přijde učitelka, aby si ji mohla ještě jednou prohlédnout. Když přišla, velice nápadně na ni hleděla. Už sbírala všechnu svou odvahou, aby se jí zeptala, když vtom učitelka pronesla: „Tak děti, nachystejte si na lavici vaše referáty o Karlu IV.“ Justýna najednou celá zčervenala. „Jak jsem na to jen mohla zapomenout!“ říkala si v hlavě a nevěděla, co bude dělat dál. Cítila se hrozně, protože si konečně uvědomila, že strávila celý den přemýšlením nad hloupostí a nevnímala okolní svět. Nakonec se rozhodla, že se paní učitelky na to, jestli doopravdy hrála ve filmu, ani nezeptá, protože si uvědomila, že to nebylo důležité a že příště si bude dávat pozor, aby nebyla hlavou v oblacích.

Klára Kaločová

## Co je to humor?

**Komika** či **humor** je druh emoce, schopnost člověk, věci či situací vzbudit pocit pobavení v jiném člověku a souhrn způsobů jak toto pobavení a veselí, často provázené smíchem, vyvolat.

### Rozhovor s otcem a se synem:

Syn přijde domů a říká tátovi.

Syn: „Tati, máme úkoly.“

Táta: „No a co že máte úkoly?“

Syn: „No, máme v úkolu to, že máme zjistit co je blíže, jestli Brno nebo měsíc?“

Táta: „No tak to je lehké, ne?“

Podívej se kolem sebe... Vidíš měsíc?“

Syn: „Ano“

Táta: „...a vidíš tu někde Brno?“

Syn: „ne“

Táta: „...Tak vidíš!“



Vojta Dobeš

## RECENZE KNIHY

Dnes recenzuji knihy ze série **Jestřáb** a **Rybářka** od autora **Simona R. Greena**.

Hlavními postavami těchto knih jsou kapitáni městské hlídky Jestřáb a Rybářka.

Jsou to jediní její nezkorumpovaní členové a také neohrožený pár, který vyšetřuje nelítostné vraždy v ohavném a zlotřilém městě Haven, které páchne zločinem.

Jestřáb je muž větší postavy, spíše šlachovitý než svalnatý, s černou páskou přes oko. Miluje svou velkou železnou sekeru. Rybářka je jeho žena a bojuje s ním bok po boku. Je to vyšší svalnatá blondýna s velkým mečem. Společně se snaží nastolit a udržet pořádek ve městě Haven.

Tuto sérii bych určitě doporučil všem, kteří mají rádi napínavý děj zasazený do středověku. Knihy jsou čtivé a děj je tak poutavý, že než se nadějete, jste na konci knihy. Zajímavé je, že někdy sledujete děj jako třetí osoba a někdy se do děje úplně ponoříte, jako byste byli jeho součástí. Tohle prolínání velmi poutá čtenářovu pozornost a je to velmi příjemné. Jedná se o hrdinskou fantasy, hrdinové jsou čistokrevní ideální hrdinové, kteří bojují za správnou věc. Nebojí se použít svých zbraní, když se věci vymknou kontrole. Jejich metody řešení zločinů nebývají vždy jednoduché a přímé. Nežádka se dostanou do problémů, které musí vyřešit pouze za pomoci jeden druhého. Sympatické je, že se jednotlivé příběhy odehrávají v jednom městečku, které čtenář postupně poznává a naši hrdinové se vrací do známých míst. S městem se postupně sžijeme a časem si uvědomíme, že to město chceme navštívit.

Děj je tak nepředvídatelný, že i postavy, které našim hrdinům Jestřábovi a Rybářce pomáhají, mohou zemřít. Neprolínají se do dalších dílů, byť si k některým může čtenář získat jisté sympatie. Autor nemá problémy s bojem, který končí často smrtí. Nejedná se o příběhy jako z pohádky. Autor zřídka používá i sprostá slova, a tak kniha není určena pro mladší čtenáře. Každá kniha je samostatným příběhem, autor si mohl pohrát a ne jeden příběh protáhnout i do více knih nebo alespoň příběh rozvinout, prostor i nápady na to jsou.

Jak to vše shrnout? Knihy jsou detektivně laděny, souboje dotváří už tak zajímavé příběhy. Město Haven je velkým přínosem pro všechny příběhy. Město si prostě zamilujete. Poutavé vyprávění jednotlivých knih je zabaleno do středověkého světa opředeného magií. Čtenář, který nemá rád násilí by se této sérii měl ale raději vyhnout. Pro ostatní čtenáře mohu jen doporučit.



**Finální hodnocení 4/5**

Tomáš Mostýn

## JARNÍ DEKORACE

Zkusíme si vyrobit jarní dekoraci a budeme na to potřebovat: kuchyňské prkýnko, bílou akrylovou barvu, bílou vlnu, tavící pistoli, štětec, tužku, nůžky a tvrdý papír.

- Nejdřív si na papír nakreslíte šablonu králíka, pak ji vystřihnete a obkreslíme na kuchyňské prkýnko.
- Vybarvíme bílou akrylovou barvou pozadí králíka.
- Počkáme, až uschne.
- Mezitím co bude prkýnko schnout, tak si vystřihnete z papíru dvě kola s poloměrem 8 cm.
- Do každého kola uděláte ještě další kruh o poloměru 2,5 cm.
- Oba papírové kruhy položíte na sebe a pak už jen motáte a motáte a motáte, až celé kolo vlnou obmotáte.
- Když už máte kruhy dostatečně obmotané, vlnu po okraji rozstříhnete po celém obvodu.
- Nakonec opatrně odtáhněte papírové kruhy kousek od sebe a svažte je opatrně k sobě.
- Nahřejte tavící pistoli a přilepte jako ocas na králíka.
- A máte krásnou jarní dekoraci hotovou.



## Hlodavci

Rady a doporučení



### 1. Můžou se hlodavci koupat či namočit?

- ✓ Hlodavci se vykoupat či namočit můžou, ale musíme dodržovat určitá pravidla:
- ✓ Hned po umytí se musí usušit, hned po usušení, se dát do jejich klece a do co největšího množství hoblin či sena.
- ✓ Nesmí se umývat žádným prostředkem jako je mýdlo a další.

### 2. Co hlodavci smí a nesmí jíst?

- ✓ Smí jíst ovoce, zeleninu a sušené ovoce.
- ✓ Já pro svoje křečky používám i smíšené jídlo ze zverimexu zamíchané s nakrájenou zeleninou a ovocem.

### 3. Potřebují hlodavci kamaráda, nebo si hrát každý den?

- ✓ Hlodavec, pokud je v kleci sám, tak potřebuje hodně lásky a nesmí si myslet, že je sám.
- ✓ Pokud jsou aspoň dva, tak si nepotřebují hrát s vámi, jelikož si hrají spolu.

Amálie Ščerbová



## Naše město – Hlučín

V Moravskoslezském kraji, téměř na půli cesty mezi Ostravou a Opavou, se nachází malebné město Hlučín. Na více než 2 tisících hektarech žije okolo 14 tisíc obyvatel.

Historie města sahá do druhé poloviny 13. století. S největší pravděpodobností ho založil Přemysl Otakar II. kolem roku 1256, kdy se účastnil obecního sněmu v Opavě.

Písemné doklady se však nedochovaly. Nejstarší dochovaná listina je z roku 1303, kdy město náleželo k hradu Landeku. V následujících staletích Hlučín několikrát vyhořel. V roce 1742 bylo město a celé panství postoupeno Prusku. Od roku 1845 patřil Hlučín Rotschildům. V roce 1918 se stal součástí samostatného Československa.



Hlučínský zámek byl pravděpodobně postaven na místě starší tvrze na přelomu 14. – 15. století. Později, v polovině 19. století, vlastnila zámek rodina Meyerů, svobodných pánů Rothschildů. Ti jej pronajímali soudu nebo sirotčinci. Dnes se v zámku nachází infocentrum, Městské muzeum, knihovna, čajovna Zámecký klub a další.



V Hlučíně můžeme také najít pozůstatky městských hradeb, které byly postaveny na přelomu 15. a 16. století. Dokončeny r. 1535. Opevnění se skládalo z kamenné hradby, tří bran a třinácti okrouhlých bašt. Dnes se dochovaly pouze krátké úseky i s několika baštami.

První zmínka o kostele sv. Jana Křtitele v Hlučíně pochází z roku 1378. K přístavbě kaple sv. Michaela a kaple Panny Marie Egyptské došlo v roce 1522. Roku 1616 postihl kostel velký požár – žářem spadlo klenutí a usmrtilo 2 kněze.



*Kostel sv. Michaela*



*Vila Františka a Anežky Kremerových*

Vila pro okresního veterinárního lékaře Františka Kremera a jeho ženu je v Hlučíně nejdůslednějším příkladem aerodynamického stylu počátku 30. let.

My bychom vám ale určitě doporučili krásné fotbalové hřiště, protože ho navštěvujeme ze všeho nejvíce.



Melichar Cigán, Jan Hradečný



## Odkud za vámi dojíždím?



Zábřeh je město v Ostravě v Moravskoslezském kraji a má 40 540 obyvatel.

Po řadě majitelů v prvních staletích existence přešel v roce 1652 do majetku olomoucké kapituly a s některými dalšími sousedními obcemi zůstal v rámci petřvaldského panství v jejím držení až do

zrušení patrimoniálního zřízení v roce 1848.

Na vývoj obce měly vliv nejen železárny v blízkých Vítkovicích, ale také továrna na lepenku založená v roce 1886, dále cementárna a hlavně chemické závody Julia Rütgerse, které zpracovávaly vedlejší produkty vznikající při výrobě koksů. Od konce 19. století zde fungovala také cihelna; kromě kvalitních cihlářských hlín se zde těžily i slévárenské písky. Průmyslový rozvoj ale vyvolal také změny demografické a sídelní.

Ve třicátých letech dvacátého století byl vilovou čtvrtí Moravské Ostravy (zejména místní lokalita Zábřeh-Družstvo). Nemocnice zde byla postavena v roce 1912, Zábřeh byl připojen k Moravské Ostravě v roce 1924. Mezi nejvýznamnější historické stavby patří Kostel Navštívení Panny Marie a Zábřežský zámek.



Jakub Keňo



## Vzpomínka na školu

Karel Neuwirth

Už jsem skoro zapomněl,  
že jsem kdysi školu měl,  
prázdné tváře, hloupé výrazy,  
nemůžu uvěřit, že mi to schází.

Když jsme se po chodbách zběsile honili,  
následně v žákovských poznámky nosili.  
Pan učitel Martínek, snaží se velice,  
bohužel mnozí z nás nesnáší číslice.

V dějepise bereme antické Řecko,  
mezitím Korona napadla Česko.

Bavil mě kurz vaření,  
který je teď zavřený.

Když jsme tam už jednou byli,  
gumové knedlíky jsme uvařili.  
Jak mi chybí pravopisné rozcvičky,  
Z těch jsem občas dostal jedničky.  
Už zas chci mít tělocvik,  
ne jenom zas kliky klik...



## Jak si usnadnit on - line výuku



- Vstávej ráno dostatečně brzy, nastav si budík.
- Zkontroluj si, jestli máš dostatečně nabitý telefon, nebo počítač.
- Umyj se a obleč, tak jako bys šel do školy.
- Dobře se nasnídej, abys během výuky nejedl.
- Měj uklizený stůl, připravené sešity a psací potřeby.
- Dobře si zapisuj domácí úkoly, abys byl dobře připraven (třeba na nástěnku, abys je dobře viděl).
- Během online výuky si dělej zápisy, abys na nic nezapomněl.
- Přestávky mezi výukou využij na protáhnutí, občerstvení.
- Po výuce neodkládej splnění domácích úkolů.



## Fotbalisté v lockdownu

Kvůli opatření vlády museli všichni sportovci přestat trénovat, účastnit se zápasů a soutěží. Nicméně postupným uvolňováním opatření se začalo trénovat a hrát na profesionální úrovni, ale bez diváků. To však neodradilo věrné fanoušky, aby šli za každého počasí fandit před stadion. Hráči musí před každým zápasem mít negativní test na Covid. V případě, když jim test vyjde pozitivně, tak musí celý tým do karantény a zápas se odloží. Mnoho diváků sleduje fotbalová utkání v televizi nebo na internetu.

Radomír Vlček



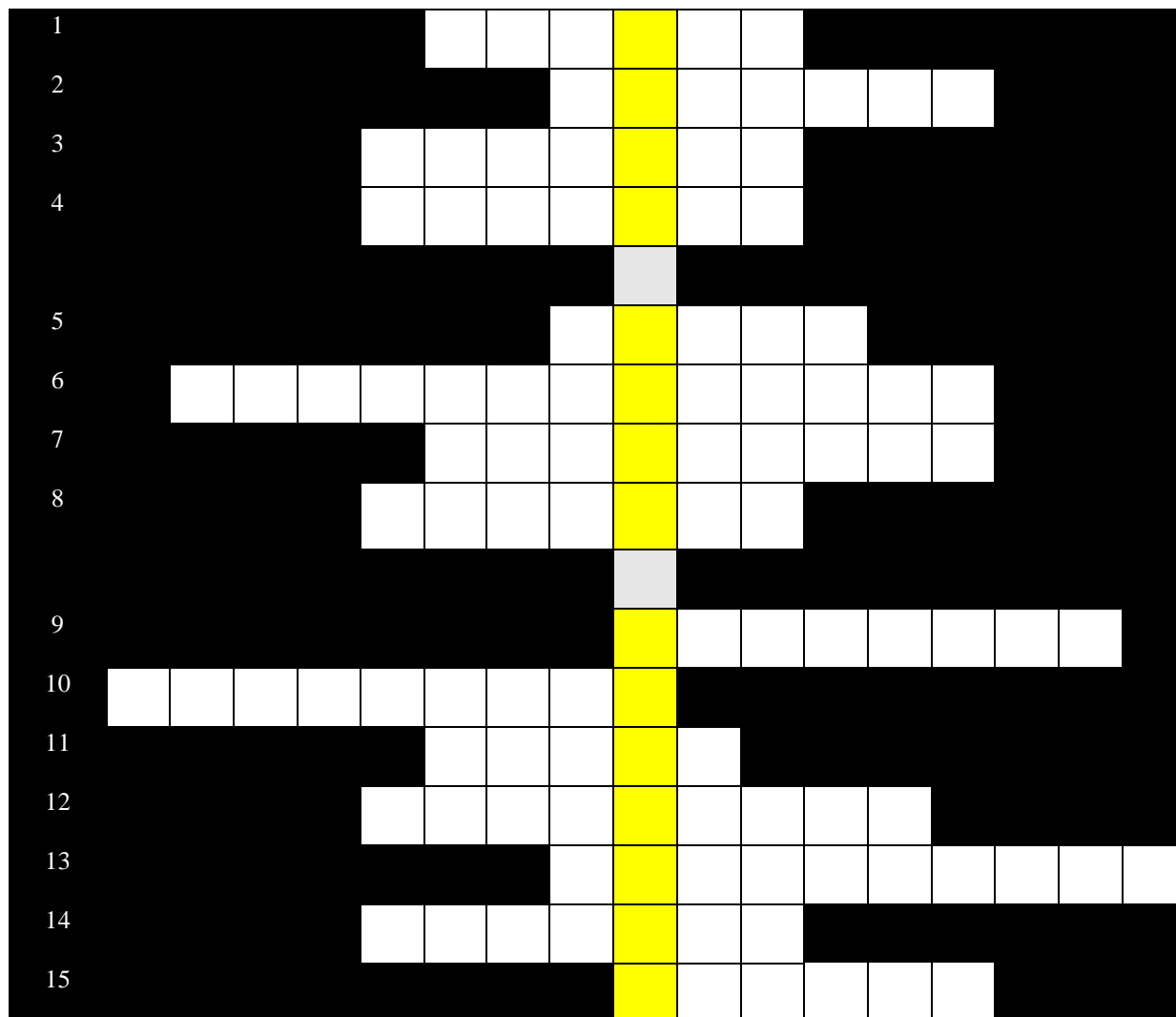
Fotbalisté v době lockdownu to mají velmi těžké i z pohledu trénování. V našem ročníku dost kluků nemá tréninky pospolu vůbec, ale zrovna náš tým má štěstí, že aspoň dvakrát do týdne trénuje po dvojičkách. V dny, kdy nemám tréninky po dvojičkách, trénuji individuálně. To už je malinko složitější a hlavně mnohem víc vyčerpávající, protože je to dvakrát větší nuda. Ale co se dá dělat v této době je i možnost tréninku individuálně super. Jinak co se týče plánu individuálních tréninků, tak ty máme posilovací, běhací a práci s míčem. Mně osobně nejvíc baví ty s míčem, protože mám rád každý dotyk s míčem.

Ondřej Strnadel

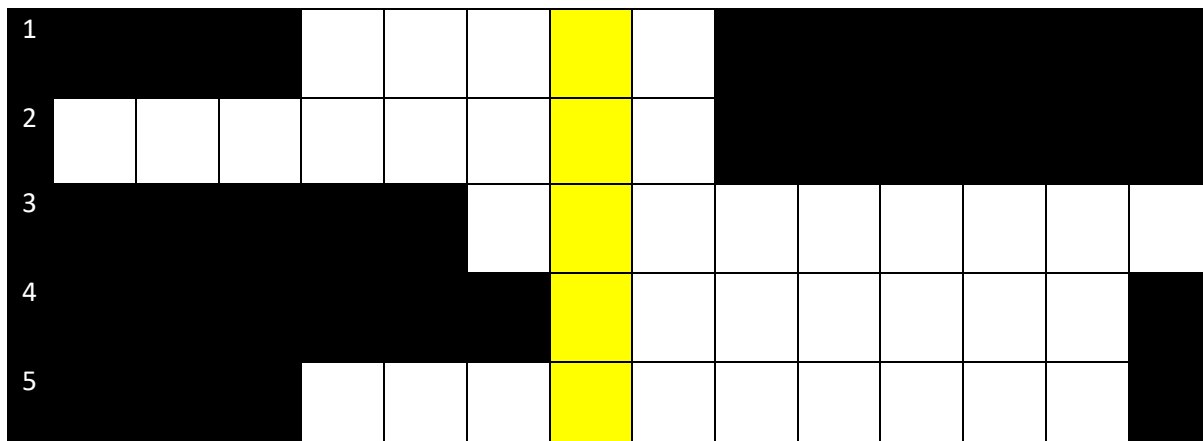


## Luštím, luštíš, luštíme!

V tomto čísle jsem si pro vás připravil 2 křížovky.  
Zopakujete si v nich český jazyk a přírodopis.  
Přeji vám dobrou zábavu!



- |  |   |
|--|---|
| 1. Základní větný člen                     | 9. Urči slovní druh:4,8,25,123,15         |
| 2. Urči slovní druh: on, oni, já, ty       | 10. Urči slovní druh: pěkně, dobře,       |
| 3. Rozvíjí přísudek                        | 11. 2. stupeň od vysoký je?               |
| 4. Urči slovní druh: malovat, nést, psát   | 12. Chlapec, židle a pes jsou jména?      |
| 5. V českém jazyce určujeme slovní...      | 13. Jaký slovní druh jsou: „au, bum,      |
| cink“?                                     |   |
| 6. Urči slovní druhy: zelený, nový, veselý | 14. Může rozvíjet podmět i přísudek...    |
| 7. Jaký slovní druh jsou: na, do, před     | 15. Příslopečné.....času, místa a způsobu |
| 8. Urči slovní druh: ať, kéž...            |   |



1. Želva se narodí na?
2. Čím chrání želvy své tělo před nepřáteli?
3. Jak se pohybuje mořská želva ve vodě ?
4. Z čeho se narodí želva?
5. Jak se ve slovenštině řekne želva?



## Osmisměrky jsou oblíbené

Nejčastějším typem vícesměrky je osmisměrka, kdy se výrazy v obrazci vyškrtávají v osmi směrech (vodorovně, zleva doprava i zprava doleva, svisle, shora dolů i zdola nahoru a diagonálně ve čtyřech směrech).

P	Y	Z	P	E	R	O	Š
B	R	V	S	E	Š	I	T
G	O	A	R	H	U	A	M
U	Í	N	V	A	S	H	K
M	A	P	A	Í	B	I	Á
A	A	K	Ž	U	T	N	♥
P	A	S	T	E	L	K	Y
A	K	T	O	V	K	A	O

PERO - SEŠIT - KNIHA - GUMA – AKTOVKA - PASTELKY  
BARVY - TUŽKA - MAPA - PRAVÍTKO



Sebastian Berousek

# Příslloví

Příslloví je lidová moudrost, ze které vždy plyne nějaké ponaučení. Většinou pochází z dávné minulosti a šíří se ústním podáním. I proto bychom si je měli připomínat a procvičovat.

## Doplňte tato přísloví:

\_\_\_\_\_ nepadá daleko od stromu.  
 Co je šeptem, to je \_\_\_\_\_.  
 Kdo se bojí, nesmí do \_\_\_\_\_.  
 Kolik řečí umíš, tolikrát jsi \_\_\_\_\_.  
 Lepší \_\_\_\_\_ v hrsti nežli holub na střeše.  
 Neříkej \_\_\_\_\_, dokud jsi nepřeskočil.  
 Komu není rady, tomu není \_\_\_\_\_.  
 Kdo jinému \_\_\_\_\_ kopá, sám do ní padá.  
 Hlad je nejlepší \_\_\_\_\_.  
 Pod svícnem bývá největší \_\_\_\_\_.  
 Komu se \_\_\_\_\_, tomu se zelení.  
 Čiň \_\_\_\_\_ dobře a peklem se ti odvděčí.  
 Ranní \_\_\_\_\_ dál doskáče.  
 Na každém \_\_\_\_\_ pravdy trochu.



Každé přísloví má svůj význam, zkuste doplnit významy u těchto přísloví:

Bez práce nejsou koláče. \_\_\_\_\_  
 Lež má krátké nohy. \_\_\_\_\_  
 Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. \_\_\_\_\_  
 Dvakrát měř, jednou řež. \_\_\_\_\_  
 Kdo hledá, najde. \_\_\_\_\_  
 Těžko na cvičišti, lehký na bojišti. \_\_\_\_\_

Emma Kolková

# Obsah

Jak ten čas běží...	2
Rozhovor s třídní učitelkou	7
Panenko UNICEF	8
Učitelé a naše škrabopisy	9
Životopis	10
Pracovní postup pizzy quattro formaggi	11
Co to z toho kluka bude?	12
Rozhovor s Ondřejem Veselým	13
Tohle krásné místo	15
Kuchyň a naše jídlo	16
Učitelka herečkou	17
Rozhovor otce se synem	18
Recenze knihy	19
Jarní dekorace	20
Hlodavci	21
Naše město-Hlučín	22
Odkud za vámi dojíždím	24
Vzpomínka na školu	25
Jak si usnadnit on-line výuku	26
Fotbalisté v lockdownu	27
Křížovky	28
Osmisměrka	30
Příslolí	31



# Řešení ke křížovkám

1				P	O	D	M	Ě	T										
2							Z	Á	J	M	É	N	A						
3				P	Ř	E	D	M	Ě	T									
4				S	L	O	V	E	S	A									
5							D	R	U	H	Y								
6			P	Ř	Í	D	A	V	N	Á	J	M	É	N	A				
7						P	Ř	E	D	L	O	Ž	K	Y					
8						Č	Á	S	T	I	C	E							
9										Č	Í	S	L	O	V	K	Y		
10			P	Ř	Í	S	L	O	V	C	E								
11						V	Y	Š	Š	Í									
12						P	O	D	S	T	A	T	N	Á					
13									C	I	T	O	S	L	O	V	C	E	
14						D	O	P	L	N	Ě	K							
15										U	R	Č	E	N	Í				

1				P	L	Á	Ž	I											
2	K	R	U	N	Ý	Ř	E	M											
3						P	L	O	U	T	V	E	M	I					
4							V	A	J	Í	Č	K	A						